

NOTY O AUTORACH

Ks. Andrzej D o b r z y ń s k i, doktor, teolog. Urodzony w 1968 r. w Krakowie. Studia z zakresu teologii w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie i na Uniwersytecie Navarry w Pampelunie.

W latach 2001-2008 pracownik Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Następnie kierownik sekcji studium, a od 2011 r. dyrektor Ośrodka Dokumentacji i Studium Pontyfikatu w Fundacji Jana Pawła II w Rzymie.

Członek Stowarzyszenia Misjologów Polskich.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Rozważania majowe* (red., 2009); *La notte della luce. Pagine e omelie di Natale* (współred., 2010); *Ewangelia a sztuka. Rekolekcje dla artystów* (red., 2011); *La mia croce* (współred., 2012); *Budować dom na skale. Rekolekcje dla narzeczonych* (red., 2012); *Costruire la casa sulla roccia. Esercizi spirituali per fidanzati* (red., 2013); *Pięknie jest służyć. Dziedzictwo duchowe Jana Pawła II* (red. 2014). Opracowania tekstów Karola Wojtyły: *Odnowa Kościoła i świata. Refleksje soborowe* (2011); *Kościół w tajemnicy odkupienia* (2012); *Il rinnovamento della Chiesa e del mondo. Riflessioni sul Vaticano II: 1962-1966* (współred., 2014).

Ks. Dariusz D z i a d o s z, doktor habilitowany, teolog biblista. Urodzony w 1968 r. w Lidzbarku Warmińskim. Studia z zakresu teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, z zakresu biblistyki w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie.

W latach 1993-1995 wikariusz w parafii Rymanów w diecezji przemyskiej. Od 2003 r. pracownik Instytutu Biblijnego KUL, obecnie kierownik Katedry Egzegezy Ksiąg Historycznych, Prorockich i Dydaktycznych. Od 2003 r. prefekt i wychowawca alumnów w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu, od 2006 rektor tegoż Seminarium.

Główny obszar badań: księgi historyczne i dydaktyczne Starego Testamentu.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Gli oracoli divini in 1Sam 8-2Re 25. Redazione e teologia nella storia deuteronomistica dei re* (2002); *Monarcha odrzucony przez Boga i lud. Proces redakcji biblijnych tradycji o Saulu* (2006).

Anna G e m r a, doktor habilitowany, profesor UW, historyk literatury.

Kierownik Pracowni Literatury i Kultury Popularnej oraz Nowych Mediów w Instytucie Filologii Polskiej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Redaktor naczelna „Literatury i Kultury Popularnej”.

Członek Towarzystwa Przyjaciół Polonistyki Wrocławskiej i Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. Członek komitetu redakcyjnego „International Journal of Arts & Sciences” oraz jury Nagrody Literackiej im. Jerzego Żuławskiego.

Główne obszary badań: literatura i kultura XIX wieku, literatura i kultura popularna, nowe media.

Najważniejsze publikacje książkowe: „*Kwiaty zła*” na miejskim bruku. *O powieści zeszytowej XIX i XX wieku* (1998); *Od gotycyzmu do horroru. Wilkołak, wampir i Monstrum Frankensteina w wybranych utworach* (2008).

John T. H a m i l t o n, profesor, literaturoznawca, muzyk. Urodzony w 1963 r. w Bronksie w Nowym Jorku. Studia z zakresu literatury porównawczej na Uniwersytecie Nowojorskim.

W latach 1999-2001 zatrudniony na University of California-Santa Cruz, od 2001 do 2007 r. na Uniwersytecie Harvarda, a w latach 2007-2009 na Uniwersytecie Nowojorskim. Od 2009 r. profesor literatury porównawczej na Uniwersytecie Harvarda. Gitarzysta i wokalista grupy Tiny Lights.

Główne obszary badań: literatura niemiecka i francuska XVIII-XX w., grecko-rzymska tradycja klasyczna, relacje między muzyką a literaturą i teoria krytyczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Soliciting Darkness: Pindar, Obscurity, and the Classical Tradition* (2003); *Music, Madness, and the Unworking of Language* (2008); *Security: Politics, Humanity and the Philology of Care* (2013). Współredaktor serii „Manhattan Manuscripts” i „Metaforms: Studies in the Reception of Classical Antiquity”.

Leszek K o c z a n o w i c z, profesor, politolog, filozof, psycholog. Urodzony w 1954 r. w Wąbrzychu. Studia z zakresu psychologii i filozofii na Uniwersytecie Wrocławskim.

W latach 1977-1997 zatrudniony początkowo w Katedrze Historii Filozofii, a następnie w Instytucie Filozofii UW. Od 1997 do 2001 r. pracownik Instytutu Psychologii Uniwersytetu Opolskiego, w latach 2001-2003 Instytutu Kulturoznawstwa UW, a od 2010 r. Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej (Wydziału Zamiejscowego we Wrocławiu).

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (w latach 1995-1997 przewodniczący oddziału wrocławskiego).

Główne obszary badań: filozofia współczesna, myśl polityczna, amerykański pragmatyzm.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Politics of Time: Dynamics of Identity in Post-Communist Poland* (2008, wyd. pol. *Polityka czasu. Dynamika tożsamości w postkomunistycznej Polsce*, 2009); *Łęk nowoczesny. Eseje o demokracji i jej adwersarzach* (2011); *Współczesna filozofia społeczna. Rozmowy i eseje o odpowiedzialności obywatelskiej i etyce demokracji* (współautor, 2012); *Politics of Dialogue: Non-Consensual Democracy and Critical Community* (2015).

Patrycja M i k u l s k a, filozof, tłumacz, redaktor. Urodzona w 1965 r. w Elblągu. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie in Liechtensteinie, z zakresu dziennikarstwa w Robert Schuman Institute w Brukseli. Od 2007 r. w zespole redakcyjnym kwartalnika „Ethos”.

Najważniejsza publikacja: K. Wojtyła, *Persona e atto. Testo polacco a fronte* (współred., rewidzja przekładu, 1999). Przekłady: R. Spaemann, *Podstawowe pojęcia moralne* (z J. Mereckim (2000); C.M. Martini i in., *Czy można kochać Kościół? Oddanie i ewangeliczna odwaga w posłudze kapłańskiej* (2004); A. Scola, *Doświadczenie człowieka. U źródeł nauczania Jana Pawła II* (2010); O. Clément, *Boski kosmos. Wybrane zagadnienia z kosmologii* (2010); J. Dalby, *Laban dla wszystkich* (2011); B. Maggioni, *Bóg wierny historii. Doświadczenie duchowe w Biblii* (2013).

Ks. Tomasz N a w r a c a ł a, doktor, teolog. Urodzony w 1974 r. w Środziew Wielkopolskiej. Studia z zakresu teologii na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu, a następnie na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza oraz na Uniwersytecie we Fryburgu (Szwajcaria).

Adiunkt w Zakładzie Teologii Dogmatycznej, Fundamentalnej i Ekumenizmu na Wydziale Teologicznym UAM, prefekt Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu.

Główne obszary badań: eschatologia i eklezjologia.

Autor artykułów z powyższych dziedzin.

Monika Nowak, magister, pedagog terapeutyczny, psychoonkolog. Urodzona w 1971 r. w Lublinie. Studia z zakresu pedagogiki specjalnej na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz podyplomowe studia z zakresu pedagogiki terapeutycznej w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie; obecnie studia doktoranckie na Wydziale Filozofii i Socjologii UMCS.

W latach 1995-2000 nauczyciel w Zespole Szkół przy Dziecięcym Szpitalu Klinicznym w Lublinie na Oddziale Hematologii, Onkologii i Transplantologii Dziecięcej. Od 2000 do 2010 r. pedagog w Lubelskim Hospicjum Dziecięcym im. Małego Księcia (w latach 1997-2003 sekretarz Hospicjum). Od 2010 r. pedagog terapeutyczny na Oddziale Hematologii, Onkologii i Transplantologii Dziecięcej w Uniwersyteckim Szpitalu Dziecięcym w Lublinie.

Członek grupy założycielskiej Lubelskiego Hospicjum dla Dzieci im. Małego Księcia (w 1997 r.). Obecnie członek Stowarzyszenia na Rzecz Dzieci z Chorobami Krwi w Lublinie i Polskiego Towarzystwa Psychoonkologicznego.

Główne obszary badań: trajektoria choroby nowotworowej u dzieci, towarzyszenie rodzinie dziecka z chorobą nowotworową, wsparcie w żałobie rodziny po stracie dziecka, przebieg żałoby dzieci, stosowanie artoterapii u dzieci z chorobą nowotworową.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin publikowanych w czasopismach specjalistycznych.

Karolina Rakowiecka-Asgari, doktor, iranistka, literaturoznawca. Urodzona w 1980 r. w Pyskowicach. Studia z zakresu iranistyki na Uniwersytecie Jagiellońskim, z zakresu literatury perskiej na Uniwersytecie Khorazmi w Teheranie.

W latach 2006-2009 lektor, od 2011 r. adiunkt w Zakładzie Iranistyki Instytutu Orientalistyki UJ.

Członek Societas Iranologica Europaea i European Society for Central Asian Studies.

Główne obszary badań: iranistyka, literatura perska, społeczno-kulturowe problemy współczesnego Iranu, badania porównawcze kultur starożytnych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Poetyka pytania. Analiza zjawiska w twórczości Qejsara Aminpura* (2010); *Myśl nieoswojona oswaja świat. O kulturotwórczej roli zagadki w starożytnej Eurazji* (2011).

Giovanni Reale, profesor, historyk filozofii. Urodzony w 1931 r. w Candia Lomellina, zmarły w 2014 r. w Luino (Włochy). Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Sacro Cuore w Mediolanie oraz na uniwersytetach w Marburgu i w Monachium. Profesor historii filozofii starożytnej na Katolickim Uniwersytecie Sacro Cuore w Mediolanie. Założyciel i dyrektor Centrum Badań nad Metafizyką na tymże uniwersytecie. Od 2005 r. wykładowca na Wydziale Filozofii Uniwersytetu Vita-Salute San Raffaele w Mediolanie.

Doktor honoris causa Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein), Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i Uniwersytetu Moskiewskiego.

Główne obszary badań: myśl filozoficzna presokratyków, Platona, Arystotelesa, Teofrasta, św. Augustyna, neoplatonizm, historia filozofii zachodniej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Il concetto di filosofia prima e l'unità della „Metafisica” di Aristotele* (1961); *Teofrasto e la sua aporetica metafisica. Saggio di ricostruzione e di interpretazione storico-filosofica con traduzione e commento della „Metafisica”* (1964); *Aristotele, „La Metafisica”* (tłum. i oprac., t. 1-2, 1968); *Melisso, Testimonianze e frammenti* (1970); *Storia della filosofia antica* (t. 1-5, 1975-1980, wyd. pol. *Historia filozofii starożytnej*, t. 1-5, 1993-2002); *Per una nuova interpretazione di Platone* (1989); *I tre paradigmi storici nell'interpretazione di Platone e i fondamenti del nuovo paradigma* (1991); *Saggezza antica* (1995); *Raffaello. La „Scuola di Atene”* (1997); *Raffaello. „La Disputa”* (1998); *Eros. Demone mediatore* (1999); *Corpo, anima e salute. Il concetto di uomo da Omero a Platone* (1999); Karol Wojtyła, *Persona e atto* (współred., 1999); *Socrate. Alla scoperta della*

sapienza umana (1999); *Agostino. Amore assoluto e „terza navigazione”*. Testo latino a fronte (tłum. i oprac., 2000); *Il pensiero antico* (2001); *Valori dimenticati dell'Occidente* (2004); *Storia della filosofia greca e romana* (t. 1-10, 2004); *Karol Wojtyła. Un pellegrino dell'Assoluto* (2005, wyd. pol. *Pielgrzym Absolutu*, 2008); *Agostino e la scrittura dell'interiorità* (współautor, 2006); *I presocratici. Prima traduzione integrale con testi originali a fronte delle testimonianze e dei frammenti nella raccolta di Hermann Diels e Walther Kranz* (red., 2006); *Storia della filosofia dalle origini ad oggi* (współautor, t. 1-14, 2009-2010); *Il pensiero occidentale dalle origini ad oggi* (współautor, t. 1-3, 2013). Redaktor serii „Testi a fronte”. Wydawca i współtłumacz wszystkich dialogów Platona.

Josef Seifert, profesor, filozof. Urodzony w 1945 r. w Salzburgu (Austria). Studia filozoficzne w Salzburgu i Monachium.

W latach 1969-1973 pracownik naukowo-dydaktyczny uniwersytetu w Salzburgu, od 1972 do 1981 r. – University of Texas w Dallas (USA). Wieloletni rektor Internationale Akademie für Philosophie (w latach 1986-2007 w księstwie Liechtenstein, w latach 2004-2011 na Pontificia Universidad Católica de Chile w Santiago de Chile). Od 2012 pracownik naukowy Academia Internacional de Filosofía – Instituto de Filosofía Edith Stein.

Członek Papieskiej Akademii Życia.

Wyróżniony m.in. medalem za zasługi dla Unii Europejskiej.

Doktor honoris causa Franciscan University of Steubenville (USA).

Główne obszary badań: teoria poznania, metafizyka, antropologia filozoficzna, etyka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Erkenntnis objektiver Wahrheit. Die Transzendenz des Menschen in der Erkenntnis* (1972); *Leib und Seele. Ein Beitrag zur philosophischen Anthropologie* (1973); *Was ist und was motiviert eine sittliche Handlung?* (1976, wyd. pol. *Istota i motywacja moralnego działania*, 1984); *Das Leib-Seele-Problem und die gegenwärtige philosophische Diskussion* (1979); *Back to „Things in Themselves”. A Phenomenological Foundation for Classical Realism* (1987); *Essere e Persona. Verso una fondazione fenomenologica di una metafisica classica e personalistica* (1989); *Schachphilosophie* (1989); *Wesen und Existenz* (1994); *Gott als Gottesbeweis. Eine phänomenologische Neubegründung des ontologischen Arguments* (1994); *What is Life? On the Irreducibility of Life to Matter* (1994); *Ritornare a Platone* (2000); *Überwindung des Skandals der reinen Vernunft* (2001); *Discours des Méthodes. The Methods of Philosophy and Realist Phenomenology* (2008); *Über die Wahrheit* (t. 1-2, 2008).

Artur Sturg, magister, historyk sztuki, psycholog. Urodzony w 1987 r. w Rybniku na Śląsku. Studia z zakresu historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II, z zakresu psychologii na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej.

Od 2011 r. doktorant w katedrze Historii Sztuki Średniowiecznej i Nowożytnej na Wydziale Nauk Humanistycznych KUL.

Główne obszary badań: historia sztuki i psychologia, w szczególności antropologiczne aspekty sztuki, kontekst społeczny i psychologiczny sztuki, przedstawienia emocji w sztuce.

Autor artykułów z powyższych dziedzin.

Antoni Szwed, doktor habilitowany, profesor UP, filozof, tłumacz. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1983-1995 kolejno asystent i adiunkt w Katedrze Filozofii Człowieka na Wydziale Filozofii Papieskiej Akademii Teologicznej. Obecnie kierownik Katedry Metafizyki i Ontologii oraz Centrum Badań Myśli Sørensa Kierkegaarda w Instytucie Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie.

Członek Instytutu Myśli Józefa Tischnera, Polskiego Towarzystwa Etycznego, Polskiego Towarzystwa Karla Jaspersa i Stowarzyszenia Fides et Ratio.

Główne obszary badań: etyka, filozofia człowieka, filozofia religii, metafizyka, ontologia, w szczególności problematyka źródeł moralności, zagadnienia etyczne i etyczno-religijne w myśli niemieckiej i duńskiej (Kanta, Hegla i Kierkegaarda), wpływ kalwińskiego fideizmu na rozwój teologiczno-filozoficznego racjonalizmu w siedemnastowiecznej Anglii.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Między wolnością a prawdą egzystencji. Studium myśli Sorena Kierkegaarda* (1991); *Aktualność Kierkegaarda* (red., 2006); *Rozum wobec chrześcijańskiego Objawienia. Kant, Hegel* (2011); *W kręgu Kierkegaarda* (red., 2014); *Szkice o Kierkegaardzie i nie tylko...* (2014). Tłumacz dzieł Kierkegaarda.

Ks. Alfred M. W i e r z b i c k i, doktor habilitowany, profesor KUL, filozof, poeta. Urodzony w 1957 r. w Maryninie na Lubelszczyźnie. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

W latach 1982-1983 wikariusz w Nałęczowie, od 1983 do 1986 r. duszpasterz akademicki w Lublinie. W 1991 r. duszpasterz przy parafii Najświętszego Serca Jezusa w Lublinie. W latach 1992-1997 redaktor programów katolickich w Telewizji Lublin. Od 1992 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Etyki. Od 1998 r. zastępca dyrektora, a następnie od 2006 do 2014 r. dyrektor Instytutu Jana Pawła II KUL i redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”, obecnie członek Rady Naukowej Instytutu i Kolegium Redakcyjnego „Ethos”. W latach 2002-2012 również prorektor Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie, a od 2014 r. wikariusz biskupi do spraw kultury Archidiecezji Lubelskiej.

Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Laureat Literackiej Nagrody im. J. Czechowicza.

Główne obszary badań: etyka, filozofia polityki, myśl współczesna.

Autor książek: *The Ethics of the Struggle for Liberation. Towards a Personalistic Interpretation of the Principle of Non-Violence* (1991); *Spotkania na placu* (2001); *Wokół „Tryptyku rzymskiego” Jana Pawła II* (red., 2003); *Świadkowie świadka* (współred., 2003); *Filozofia a totalitaryzm. Augusta del Nocego interpretacja kryzysu moderny* (2005); *Polska Jana Pawła II* (2011) oraz tomików poetyckich: *Jak ciemność w ciemności* (1991); *Inaczej każdej wiosny* (1993); *Kogut z Akwilei* (1999); *Znaki szczególne* (2000); *Miejsca i twarze* (2003); *Głosy i glosy* (2008); *Fotografia rodzinna* (2010); *Autoportret z miastem* (2013). Tłumacz A. Rosminiego *Zasad etyki* (1999). Redaktor serii „Świadkowie Duchowego Piękna”, „Papieża Wojtyły Posługa Myślenia” oraz „Biblioteka Ethosu”. Redaktor *Dzieł Zebranych* Tadeusza Stycznia SDS.

Ks. Kazimierz M. W o l s z a, profesor, filozof, duszpasterz. Urodzony w 1960 r. w Brzesku. Studia z zakresu teologii w Wyższym Seminarium Duchownym Śląska Opolskiego w Nysie, z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i Uniwersytecie Ludwiga Maksymiliana w Monachium.

W latach 1985-1988 wikariusz i duszpasterz akademicki w Opolu. Od 1992 r. wykładowca filozofii w Wyższym Seminarium Duchownym Śląska Opolskiego, od 1994 r. – na Wydziale Teologicznym i na Wydziale Historyczno-Pedagogicznym Uniwersytetu Opolskiego. Obecnie kierownik Katedry Filozofii Systematycznej i Historii Filozofii na Uniwersytecie Opolskim.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Polskiego Towarzystwa Fenomenologicznego, Polskiego Towarzystwa Logiki i Filozofii Nauki, Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu, Towarzystwa Naukowego KUL, Internationale School voor Wijsbegeerte (Holandia).

Główne obszary badań: filozofia religii, fenomenologia, transcendentalizm, metafizyka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Argumentacja za istnieniem Boga w ujęciu Hansa Künga* (1994); *Rola doświadczenia transcendentalnego w poznaniu filozoficznym* (1999); *Człowiek w horyzoncie bycia i wartości* (2007); *Cały człowiek w Sercu Jezusa* (2010); *Religijny wymiar doświadczenia i myślenia* (2011); *Edyta Stein darem, wezwaniem i obietnicą* (2011).